

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๓

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ กันยายน ๒๕๑๓

พระราชบัญญัติ

โทรเลขและโทรศัพท์ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๑๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๓

เป็นปีที่ ๒๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยโทรเลขและ
โทรศัพท์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ
ขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดัง
ต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๘

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ กันยายน ๒๕๑๗

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
โทรเลขและโทรศัพท์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓ ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ พุทธศักราช ๒๔๗๗

“มาตรา ๓ ทวิ พระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่ว่าด้วยการตั้ง
ทำหรือบำรุงการโทรศัพท์ มิให้ใช้บังคับแก่กิจการโทรศัพท์ของ
กระทรวงกลาโหมที่ใช้ในราชการทหารโดยเฉพาะ

ในกรณีที่กระทรวงกลาโหมประสงค์จะเชื่อมโยงกิจการ
โทรศัพท์ของกระทรวงกลาโหมตามวรรคหนึ่งเข้ากับข่ายสาย
โทรศัพท์ขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ให้กระทรวง
กลาโหมทำความตกลงกับองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
ก่อน”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ กันยายน ๒๕๑๗

หมายเหตุ: เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ทางราชการทหารมีความจำเป็นจะต้องจัดให้มีและใช้โทรศัพท์ในราชการทหาร โดยเฉพาะขึ้นเพื่อประโยชน์ในการป้องกันราชอาณาจักร แต่พระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ และพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๕๗ กำหนดให้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเท่านั้นเป็นผู้มีสิทธิและหน้าที่ในการจัดดำเนินการเกี่ยวกับกิจการโทรศัพท์ทั้งสิ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ เพื่อให้กระทรวงกลาโหมมีอำนาจจัดทำและใช้โทรศัพท์ดังกล่าวได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น